

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5 Fylke: ~~Møre og~~ Romsdal
 Tilleggsspørsmålnr. Herad: Stordal.
 Emne: Vannbæring. Bygdelag: Stordal
 Oppskr. av: Peter O. Stavdal. Gard: Stavdal.
 (adresse): Stordal. G.nr. 88 Br.nr. 1
 A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.
 B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

- 1) Hjelperedskap til å bera 2 bytter med er ~~to~~ slags. Bringetre (~~eiti~~), ~~og~~ byratre (~~eit~~). Byratre er nok det gammelste. Kann tenkja at den er laga av 2 - 36 tømmarr tjukk hene eller klevning, uthola før skuldre ~~og~~ ein halvsirkel utteke før halsen. Dette tresykke er ca. 70 - 80 cm. langt. Med frå kvar ende gjeng band med krekki endane til passende høgde. Bringetre er omtrent av same lengde, er breidaste på midten og litt uthola ~~og~~ ligg tvers over magen. Ein lereim gjeng over skuldrene, gjennom hell i endene på treet ~~og~~ krekki i endane på lereima. Laggan trebytter er til dels i bruk den dag i dag.
- 2) Dette redskap er ikkje kjent her. Heller ikkje nekte spesielle ski til å draga på.
- 3) Trur ikkje at det var noe fast regel for kven som skulle bere vatn av hushendsfelket. Dett gjekk vel helst på omfart, ~~og~~ det måtte vel helst vere eit arbeid færre vaksne karar.
- 4) Det mest alminneleg her i bygda no er vassledning, både i fjøss ~~og~~ stevehus. Det er nok dei siste 50 år at denne innlegginga har føregått. I vinter (1947) fraus omrent alle vassledninger her ~~og~~ ein fekk då ein prøve på kor det var i gamle dagar. Det letvintaste varvel

21

å køyrae vatn i såar , tunner eller transprettspann.

Eim filat fijølebotn opp i tunna med skvalping var bra.

NORSK Etnologisk Granskning
adr. Norsk Folkemuseum 583
BYGDØY

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.	5	Fylke:	Møre og Romsdal
Tilleggsspørsmålnr.		Herad:	Stordal.
Emne:	Vannbæring.	Bygdelag:	Stordal
Oppskr. av:	Peter O. Stavdal.	Gard:	Stavdal.
(adresse):	Stordal.	G.nr.	88
		Br.nr.	1

- A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.
 B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

- 1) Hjelperedskap til å bera 2 bytter med er to slag. Bringetre (eit), og byratre (eit). Byratre er nok det gammeste. Kann tenkja at den er laga av 2-3 tommar tjukk hone eller kloving, uthola for skuldre og ein halvsirkel utteke for halsen. Dette trestykke er ca. 70-80 cm. langt. Ned frå kvar ende gjeng band med krok i endane til passende høgde. Bringetre er omtrent av same lengde, er breidaste på midten og litt uthola og ligg tvers over magen. Ei lereim gjeng over skuldrene, gjennom hol i endene på treet og krokar i endane på lereima. Lagga trebytter er tildels i bruk den dag i dag.
- 2) Dette redskap er ikkje kjent her. Heller ikkje noko spesielle ski til å draga på.
- 3) Trur ikkje at det var noko fast regel for kven som skulle bere vatn av husbondfolket. Det gjekk vel helst på omfart, og det måtte vel helst vere eit arbeid for vaksne karar.
- 4) Det mest alminneleg her i bygda no er vassledning. både i fjøs og stovehus. Det er nok dei siste 50 år at denne innlegginga har foregått. I vinter (1947) fraus omtrent alle vassledninger her og ein fekk då ein prøve på kor det var i gamle dagar. Det lettvintaste var vel å køyra vatn i såar, tunner eller transprotspann. Ein flat fjølebotn opp i tunna mot skvalping var bra.

----o 0 o----

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
 adr. NORSK FOLKEMUSEUM 583
 BYGDOY
Rett avskrift L. Aall.

Peter O. Skandal.

M. o. R.
Skordal.

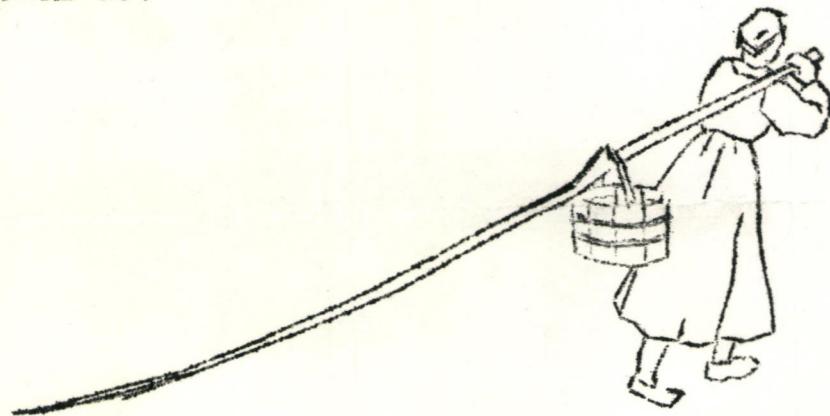
I samarbeid med
KULTURGEOGRAFISK REGISTRERING
PÅ VESTLANDET

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKE-MUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Haret hekk på stonga bak ryggen åt den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruks fiskebein og fiskehovud til brensel?

Har ein brukta kumøkk til brensel?

Tilleggsspørsmål til nr 5 - Vannbæring

Ha bora vatn på stong er ikkje segert her

Tilleggsspørsmål til nr 12.

Bruk av fiskebein, fiskehovud eller kumøkk til brensel er ikkje segert